Caracciolus, Robertus: Sermones de laudibus sanctorum
Speyer: Peter Drach, 1490

pꝛedicauit dño cooperante:et sermonē mira
culis cōfirmante. ¶ Capitulū.ij.

SEcundū mysteriū ꝯtemplandū de pdi
catione scti vincentij ꝺꝛ singularitatis.
Fuit equidē pdicatio ei⁹ singularis et excel=
lentissima valde maxime ꝓpter tria.
Primo ꝓpter cōtinuationē.
Scdo ꝓpter cōmunicationē.
Tercio ꝓpter cōfirmationē.

¶ Primo pdicatio ei⁹ fuit cōtinuata ꝑ plu=
res annos. Nā licȝ añ in multis locis verbū
dei euāgelizasset:tñ a tricesimooctauo sue eta
tis anno:cepit suarū pdicationū cōtinuū ex=
ercitiū ꝑseuerauit vsqȝ ad septuagesimūquin
tum annū vite sue:quo ex hac luce migrauit
In hoc aūt discursu rerū suarū oꝛdo talis fu
it. Nocte quinqȝ hoꝛas quieti tribuebat: re=
liquas ꝑtes noctis aut oꝛōnib⁊ aut sacris le=
ctionibus occupabat. Mane vero ad locuȝ
quo ꝓplī euangelizaturū expectabāt se cōfere
bat.pꝛimūqȝ ipe missam cantādo celebꝛabat:
deinde pdicabat:postea volens satisfacere de
uotioni populoꝝ:eis manus osculandas p=
bebat: oblatosqȝ sibi infirmos cruce signa=
bat. Dicebatqȝ. Signa aūt eos q̇ crediderint
hec sequenť. Suꝑ egros manus imponent
et bñ habebūt:deinde adijciebat. Jesus ma=
rie filius mūdi salus et dñs:q̇ te traxit ad fi=
dem catholicā te cōseruet in ea ꝛ beatū faciat
et ab hac infirmitate te liberare digneť.amē.
Postea cibū cū dei benedictōe sumebat.nūqȝ
voluit nisi vno ferculo vti.ab eo anno q̊ reli
gionē ingressus ē:vsqȝ ad terminū vite a car
nibus sꝑ abstinuit:vinū multa aq̄ cōmixtuȝ
sꝑ sumebat. ¶ Scdo pdicatio sancti vincen
tij fuit excellēs et singularis:rōe cōicationis
qꝛ fuit multis ꝓplis et gentib⁊ cōicata. Regio
nes enī in q̇b⁊ pdicauit hec fuerūt. Cathalo=
nia. Regnū valentie. Aragonia. vniuersa hi
spania in q̄ sūt poꝛtugalia:gallitia:nauarra.
Predicauit etiā in gallia:in comitatu tholo=
sano:in linguadoch:in delphinatu: in aui=
nione:in sabādia:in aluernia:in hibernia:in
burgundia:in noꝛmandia. Jnitqȝ ad insulā
maioꝛicarū:ad angliā:ad scociam descendit:
Jn italiā:et vniuersā regionē pedis montis
lustrans:demū venit vsqȝ ianuā semꝑ euāge
lizans: Predicauit etiā alexandrie:vbi inter=
fuit sctūs Bernardin⁹ tunc adolescens de q̊
ipe vincēti⁹ publice retulit ꝓphetico spū. Fu
turꝫ illū in bꝛeui totius lumē italie:qꝺ secutū
est. Sctūs quidē vincenti⁹.xxx.annis obijt
pꝛiusqȝ sctūs bernardin⁹. Et sctūs bernardi
nus canonizat⁹ ē quinqȝ ānis pꝛiusqȝ sctūs
vincētius ¶ Tertio pꝛedicatio scti vincētij
fuit singularis rōne cōfirmationis quia fu:
multis miraculis cōfirmata. Ex quibus ali
qua referam⁹. Discedente viro dei ex vico q̄ ē
ciuitas catalonie:et versus barchinonā se cō
ferente ad quoddā hospitiū declinauit. Illi
vero quib⁹ erat cura de refectione:interroga
uerūt hospitē:si quid sibi esset qꝺ viro dei ce
terisqȝ eū comitantib⁊ comedendū apponeret
Hospes rñdit.nihil sibi esse nisi parū farine
parūqȝ vini in dolio Illi rñderūt:ex farina q̄
tibi est cōficias tot panes:q̊t potes:vt saltim
cibari possit hic seruus dei:et aliqui nobiles
qui eū comitanť:vinū quoqȝ de dolio extra=
ctū iusserūt reponi: in quodā ligneo vase:qꝺ
ab illi⁹ loci incolis poꝛtatoꝛia vocať. Oppoꝛ
tuno itaqȝ tꝑe cepit btūs vincenti⁹ sese ad dis
cūbendū accigere. At viri pdicti ei nūciaue
rūt neqȝ panē neqȝ vinū vniuerse mltitudini
posse sufficere Qꝫ cū audiuit vir sctūs:qꝺ sum
ma dei liberalitate ꝯfisus:iussit eis ne cui di
cerēt aliud:sed panes quos habebāt quomō
meli⁹ possent mltitudini distribuerēt: vinū
vero in poꝛtatoꝛia positū:ab oīb⁊ quēadmo
dū cōsueuerant sumi ꝑmitterent. Cepit inde
benedictōe facta cū vniuersa multitudine fer
me triū miliū hoīm discūbere. Mox aūt dū
panes qui erāt quindecim distribuerenť vi=
numqȝ sumereť:nō solū ex eoꝝ multiplicatiō
ne est illa multitudo satiata:sȝ etiā ipm vinū
qꝺ fere acetū erat:in optimū mutatū est. Qꝺ
vbi ꝑpendit hospes humi ꝓstratus a beato
vincentio benedici postulauit:quo viso mi=
raculo oēs deo gratias retulerūt. Altera ve=
ro die hospes pꝛima luce cōsurgens:paransqȝ
ꝓ farina et vino ad vrbē velle ꝓficisci:ar=
cam farina ꝛ doliū optimū vinū vsqȝ ad sum
mū plenū ꝯperijt. Aduocatis deinde nōnul
lis transeuntib⁊ eis rē gestā narrauit. Predi
cante beato vincentio in quadā villa ꝯtigit
vt narraret factū illud mirabile quo ferť:san
cta margarita diabolū in humana specie si=
bi apparentē humi ꝓstrauisse. Erat inter eos
qui virū dei sequebātur:adolescens quidam
lombardus cui⁹ erat mlta simplicitas. Ideo
audiēs duellū illud cepit intra se dicere. Si
deus aliq̄n ꝑmiserit vt visibili specie diabol⁹
mecū certare voluerit eū cōsimili mō sternaȝ:
tantūqȝ pedib⁊ calcabo quousqȝ eū superaue
ro. Ideo circa pꝛimā et vigesimā hoꝛā ex vil
la egrediēs captatoqȝ sibi opoꝛtuno loco ad
oꝛandū genua flectens petijt a deo sibi cōce=
di vt diabolū visibili foꝛma ei apparere ꝑmit
tat:de quo posset victoꝛiam repoꝛtare. Inter
hec venit mulier quedā falcē manu deferens
missa ad metendū ferraginē qua ibidē cam=

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-521/0327
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG